

OB LETOŠNJEM
PROTITUBERKULOZNEM
TEDNU

O tuberkulozi na Dolenjskem

Organizacija Rdečega križa z vsestransko dejavnostjo zelo uspešno skrbi tudi za tuberkulozne bolnike in njihove družine. Kot množična laična organizacija nenehno sodeluje s protituberkulozno službo, daje materialno in organizacijsko pomoč in skrbi, da imamo vsako leto protituberkulozni teden. Lani smo na pobudo republiškega odbora RK v takem tednu objavili številčne podatke o tuberkulozi na Dolenjskem, pokazali odprta vprašanja in primerjali podatke o odkrivanju novih tuberkuloznih bolnikov pred desetimi leti (1957) in v letu 1967. Letos dodajamo še podatke o odkrivanju novih bolnikov v letu 1968, delno pa tudi že za 1969.

Tabela 1 nam (v nadaljevanju članka) kaže, da pri (Nadaljevanje na 5. str.)

»Uspešnost protituberkulozne službe na območju širše Dolenjske je plod dolgoletnega načrtnega dela in skupnih prizadevanj vseh činiteljev, ki skrbijo za zdravstvo,« trdi primarij dr. Ivan Smrečnik, predstojnik pljučnega oddelka novomeške bolnišnice (Foto: Arhiv Dol. lista)

**VRATA
OKNA
POLKNA
NA
ribnica KREDIT**

ZAVAROVANEC

komunalne skupnosti socialnega zavarovanja delavcev Novo mesto in zavarovancem komunalne skupnosti zdravstvenega zavarovanja kmetov Novo mesto!

Izvršilna odbora skupščin obveščata zavarovance, da bosta v prihodnjih številkah »Dolenjskega lista« objavljena osnutka statutov skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev in kmetov.

Statut skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev bo objavljen v prilogi »Dolenjskega lista« 1. oktobra 1970, statut skupnosti zdravstvenega zavarovanja kmetov pa prav tako v prilogi 8. oktobra 1970.

Zato vas na ti dve številki »Dolenjskega lista« še posebej opozarjamo!

izvršilni odbor skupščine
zdravstvenega zavarovanja
kmetov Novo mesto

Izvršilni odbor skupščine
socialnega zavarovanja
delavcev Novo mesto

Na slovesnosti v Dolenjskih Toplicah 20. septembra je predsednik občinske skupščine Novo mesto Franci Kuhar predal prapor z domicilnim trakom komandantu I. brigade VDV Mihi Petriču-Stevu (Foto: A. Vitkovič)

„Brigade s hribov so se usule...“

I. brigada VDV, Levstikova brigada in borci Dolenjskih Toplic so skupno proslavili 25. obletnico osvoboditve

V nedeljo zjutraj so spet zavihrale zastave v Dolenjskih Toplicah. Mestna godba iz Metlike je z znanimi partizanskimi koračnicami vabila prebivalce na okrašene ulice, na katerih so se že v gručah zbirali gostje in borci s svetlečimi se odlikovanji na prsih. Napovedanemu srečanju borcev I. brigade VDV, Levstikove brigade in članov ZB Dolenjskih Toplic je botrovalo izredno lepo vreme.

Borec Levstikove brigade so že v jutranjih urah krenili na hrib Rigelj, kjer je bilo slovesno odkritje spominske plošče udarnemu bataljonu Levstikove brigade, ki je bil ustanovljen v Dolenjskih Toplicah. Pred spomenik padlim v Dolenjskih

Toplicah so člani ZB Dolenjske Toplice in borci I. brigade VDV položili vence. Raport komandanta esalo-

na I. brigade VDV Antona Ljubca predsedniku občinske skupščine Novo mesto Franciju Kuharju »Borci so pripravljena je naznanil začetek svečanosti. Slovesen občutek je napolnil srca vseh gostov: od tistih najstarejših, ki so se ob besedah komandanta divizije vojske državne varnosti Bojana

(Nadaljevanje na 18. str.)

PRIPRAVE NA SEJO KONFERENCE ZKJ, POSVEČENO KMETIJSTVU

Predlogi h kmetijski resoluciji ZKJ

Stališča medobčinskih svetov ZK Dolenjske in Spodnjega Posavja, sprejeta na posvetovanju v Kostanjevici v četrtek, 17. septembra

Prejšnji teden so bili v sedmih krajih Slovenije sklicani posveti, na katerih so medobčinski sveti ZK razpravljali o predlogu resolucije za zvezno konferenco o kmetijstvu ter o uresničevanju sklepov druge konference ZKS, posvečeni kmetijstvu. Eden njih je bil tudi v Kostanjevici, kjer so sodelovali predstavniki medobčinskih svetov ZK Dolenjske in Spodnjega Posavja, delegati in gostje za zvezno konferenco ter člani aktiva komunistov, ki se ukvarja z agrarno politiko. Posvetovanja se je udeležil tudi inž. Rado Dvoršak, član CK ZKS.

Po večurni razpravi, ki jo je vodil sekretar medobčinskega sveta ZK Spodnjega Posavja Franc Bukovinsky, so izoblikovali nekaj konkretnih predlogov in pri-skega sveta ZK Spodnjega Posavja Franc Bukovinsky, so posvetili poglavju predlo-

Velike Lašče so v nedeljo slavile 500-letnico. Ob tej priložnosti je predsednik občinske skupščine Ljubljana-Vič-Rudnik inž. Slavko Korbar odprl razstavo slik in fotografij. (Foto: Franc Modic)

V osmih mesecih za leto dni

Samo nekaj dni dela v septembru je bilo dovolj, da je novomeška Industrija motornih vozil izpolnila svoj letošnji uradni načrt o izvozu. Medtem ko so lani v osmih mesecih izvozili za 3.022.014 dolarjev svojih izdelkov, so letos do konca avgusta izvozili že za 8.139.918 dolarjev — izvozni načrt pa je 8.180.000 dolarjev. Novomeška Industrija motornih vozil tako iz dneva v dan preseneča vse: v avgustu so izvozili za 642.401 dolarjev izdelkov, kajpak vse na zahodno tržišče.

Od letošnjega izvoza naj bi IMV izvozila za 8 milijo-

O NAJNOVEJŠI IZDAJI
CANKARJEVE ZALOZBE

Trdina in Kobe skupaj v knjigi

Trdinove »Bajke in povesti« z ilustracijami Borisa Kobeta najprej v Novem mestu

Pred enajstim meseci je slikar Kobe razstavil v Dolenjski galeriji ilustracije k Trdinovim »Bajkam in povestim o Gorjancih«. Zda pa so te ilustracije nepogrešljivo dopolnilo v knjigi »Trdinove bajke in povesti o Gorjancih«, ki jo bo te dni poslala na trg Cankarjeva založba v 5.000 izvodih. Uvodni esej o posrečeni harmoniji med Trdinovim pisateljstvom in Kobetovim slikarstvom svetovni je napisal umetnostni zgodovinar dr. Emilijan Ceve.

Založba se je odločila, da bo začela to knjigo prodajati v Novem mestu, zadnjem kraju Trdinovega življenja in

(Nadaljevanje na 8. str.)

nov dolarjev na zahodno tržišče — to številko pa je že presegl, ker so na vzhod izvozili vsega za skoraj 30.000 dolarjev izdelkov!

Sicer pa je bilo že tudi vsem v IMV jasno, da bodo letošnji izvozni plan presegl, zato ni nič čudnega, da je generalni direktor Jurij Levčičnik na spomladanskem beograjskem salonu avtomobilov napovedal, da bo IMV izvozila za 10 milijonov dolarjev. Kot je znano, izvažajo novomeška tovarna v veliki večini svoje prikolice, s katerimi si je utrdila sloves posebno v Skandinaviji. Ob veliki delovni zmagi pa brčkone v IMV že pripravljajo nove načrte, kupci pa pričakujejo po minijih iz nove montažne dvorane že nove izdelke v skladu s sodelovanjem z angleško firmo BLMC.

J. S.

**NAGRADA
GORJANCEV**

70

za prvenstvo Jugoslavije
27. septembra * ob 13. uri

Več o dirki na 12. str.!

500 let Velikih Lašč

Svečanosti ob 500-letnici Lašč so se začele 19. septembra, trajale pa bodo še ves ta teden. Za otvoritev svečanosti je bilo preteklo soboto predavanje Justine Jagodič o zgodovini Lašč, domačini pa so zaigrali Levstikovega »Juntezaa«.

Ze za to, prvo prireditelj je bilo tolikšno zanimanje, da je bila mala kulturna dvorana nabit polna, mnogi pa sploh niso mogli v dvorano. Če ne bo kakšnih izrednih ovir, nameravajo že prihodnjo nedeljo predavanje in igro ponoviti.

V nedeljo, 20. septembra, je bila v Laščah svečana seja predstavnikov občinske skupščine Ljubljana-Vič-Rudnik, vseh treh krajevnih skupno-

(Nadaljevanje na 7. str.)

VREME

OD 24. SEPTEMBRA DO
3. OKTOBRA

Okrog 26. in 29. septembra ter 2. oktobra nestalno s padavinami, v ostalem pretežno lepo vreme.

Dr. V. M.

Nekateri sejejo, drugi žanjejo...

Ameriški statistiki so sporočili, da ima 63 milijonov ameriških družin doma 66 milijonov pušk in 24 milijonov revolverjev. To je kakih desetkrat toliko, kot ima podobnega orožja redna ameriška armada...

Basen o sodelovanju medveda in lisice - Jabolk je preveč, v nekaterih mestih pa so predraga!

V mladosti sem slišal basen o medvedu in lisici, ki sta se domenila, da bosta skupaj obdelovala njivo. Pridelak si bosta prijateljsko delila...

Telega sem se spomnil, ko sem pred dnevi v Ljubljani ogledoval cene sadja. Mar je tudi zdaj tako, da

IZREKI

Današnji kritiki morajo gledati današnji čas na današnji način. Ostaralih ne spoštujemo zaradi njihove preteklosti, temveč zaradi naše bodočnosti.

HENRIK ZBIL

več dobi tisti, ki vloži manj truda? V prodajalnah Sadja zelenjave v Ljubljani prodajajo jabolka sorte jonatan po 3,40 din kilogram...

VOJNA V JORDANIJU — Iz same Jordanije je le malo poročil, pa še ta so precej zmedena. Se manj je slik, kajti tuji dopisniki nimajo možnosti za normalno delo.

Lepa jabolka iz dobro negovanih sadovnjakov ponujajo po 1,29 din. S tem izkupičkom je treba pokriti vse stroške. Tudi deset ali večkratno škropljenje...

tedenski zunanepolitični pregled

Požar, ki je toliko časa tlel pod videzom začasnih sporazumov in obljub, je končno izbruhnil. V Jordaniji se bliže krvava vojna med palestinskimi komandosi in jordansko armado.

Državljanška vojna

Pomeni, da bo stalna napetost med Palestinci in Jordanijo ostala in da so tudi v prihodnje verjetni podobni izbruhi. Predsednik ZDA Richard Nixon se odpravlja na turnejo po Evropi...

tedenski notranjepolitični pregled - tedenski notranjepolitični pregled

PREVELIK UVOZ — V prvih le osmih mesecih se je industrijska proizvodnja v naši državi povečala v primerjavi z istim lanskim obdobjem za 8,5 odstotka.

GRADNJA CESTE VRHNIKA-POSTOJNA — Odsek hitre ceste Vrhnika-Postojna, dolg 32 km, gradijo v vsej njegovi dolžini. Okopati bo treba nič manj kot 3,2 milijona kubikov zemlje.

LETALIŠČE NA SLOVENSKI OBALI — V razpravi je predlog, da bi zgradili veliko moderno letališče, deloma na območju koprskih deloma na območju sezanske občine...

Večja proizvodnja in - primanjkljaj

Večja proizvodnja in primanjkljaj. Večja proizvodnja in primanjkljaj. Večja proizvodnja in primanjkljaj.

TELEGRAMI

MOSKVA — Sovjetska medplanetarna avtomatska postaja Luna 16 se je spustila na površino Meseca in mehko pristala. Postaja še oddaja prve podatke z Mesecove površine.

BEVKOVIH 80 LET

»Redke so obletnice, ob katerih bi se primorskemu človeku tako prisrčno toplo in domače odprlo srce, se napolnilo z radostjo in veseljem. Zakaj pri Bevku ne gre več le za znanega pisatelja, plodovitega pripovednika, ne gre le za glasnika težnj in pričakovanj primorskega človeka med obema vojnama, človeka, ki je z nami skupaj nosil vso težo petindvajsetletnega suženjstva, ki je v obilni meri okusil — kakor mnogi drugi Primorci, njegovi sorojaki — težo črne pesti na lastni koži; ne, pri Bevku gre že za simbol, gre za utelešenje vsega tega in še marsičesa drugega.«

Z gornjimi besedami so se PRIMORSKE NOVICE 11. septembra 1970 spomnile svojega velikega in znamenitega rojaka ob njegovi 80-letnici. Zapisal jih je Marijan Brecelj iz novogoriške študijske knjižnice, ki je hkrati za posebno stran v PRIMORSKIH NOVICAH izbral več tekstov in fotografij zdaj že pokojnega pisatelja, ki je umrl v Ljubljani 17. septembra 1970. Žal se niso uresničile iskrene želje pisca tega stavka, ko je pisatelju iz Zakojce toplo zaželel:

»Tovariš Bevk, ostanite še, še med nami!«

France Bevk pa bo ostal med nami in živel s svojimi povestmi, z zgodbami in s celotnim literarnim delom med ljudstvom in mladim rododom, kateremu je izpel svoje dobro srce. Kot smo ga brali zdaj že odrasli, tako ga bodo še desetletja prebiral otroci, saj je največ ustvarjal prav zanje in tudi zanj je veljalo življenjsko načelo, da je za otroka najboljše komaj dovolj dobro.

Slovensko ljudstvo se klanja spomenu velikega sinu primorske zemlje, borca za svobodo našega ljudstva in iskrenega ljudskega umetnika. S svojimi deli bo živel vedno med nami.

Bevk se je zapisal v slovensko zgodovino, kulturno in politično, Bevk si je z muko, z lastno krvjo in — žulji, s trdim delom, a še tršim bojem prabil mesto, o katerem v svoji zorni mladosti niti sanjati ni mogel. Prešel je vse stopnje, prehodil vse poti, prenesel vsa bremena, od bajtarskega sina in trgovskega vajenca do člana najvišje znanstvene ustanove, ki jo ima kak narod: akademije znanosti in umetnosti.

Bevk ni pisal učnih razprav, Bevk tudi v svojem opusu večkrat ne preseneča z ostrino misli ali globino razmišljanja, čeprav mu tudi oboje ni docela tuje, vendar Bevk ima eno lastnost, ki ni dana vsakemu pisatelju: da jemlje iz sebe to, kar je značilno za njegovo ljudstvo, in da to ljudstvu vrača, daje, kakor bi mu vračal, in to v

taki meri in obliki, da more tudi preprost človek široko zajemati. Bevk je v svojem življenju v bistvu ostal otrok, nepokvarjen otrok; zato se

Partizanska podoba Franceta Bevka. Ob njem dr. Vilfan

ni najbrž nobeden od mladinskih pisateljev, rojenih ob koncu prejšnjega stoletja, tako priljubljen naši mladini. Če se pesnik mora roditi, potem se mora roditi tudi mladinski pisatelj. In tak rojen mladinski pisatelj je bil on. Njega so otroci najprej vedno radi brali, zadnja desetletja pa tudi tako navdušeno poslušali, ko je sam svoje zgodbe bral ali pripovedoval po šolah.

Bevk je napisal mnogo knjig, napisal je največje število knjig, ki ga je do danes pri Slovencih napisal kak pisatelj. To spričuje nedvomno za velik pisateljski dah, spričuje pa tudi dokument garaškega dela, kakršnega si le redko kdo med nami more predstavljati. Kaj pomeni ure in dneve in leta in desetletja presedeni pri mizi in pisati, pisati... In to pogostoma v neurejenih razmerah (zakaj naši pisatelji niso kot kaki angleški ali francoski romanopisci, ki se odmaknejo od sveta in se zatopijo v svoje delo, prosti vseh materialnih skrbi), pod hudim političnim pritiskom, v razmerah, v ka-

terih bi morda najboljši med nami zmogli brati časnik ali še tega ne.

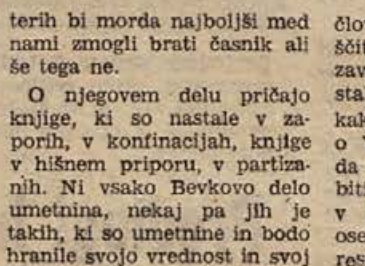
O njegovem delu pričajo knjige, ki so nastale v zapori, v konfinacijah, knjige v hišnem priporu, v partizanih. Ni vsako Bevkovo delo umetnina, nekaj pa jih je takih, ki so umetnine in bodo hranile svojo vrednost in svoj sijaj več kot v pozne rodove. Ohranile bodo vso lepoto in živost vse dotlej, dokler se bodo slovenski rodovi na zahodni meji in v zamejstvu spominjali težkih dni v vseh obdobjih njihove zgodovine, ki so jih njihovi očetje preživeli.

Bevk se je v svojih delih velikokrat zazrl tudi v preteklost. Vedel je, da lahko narod črpa moči in zavest le iz preteklosti, da lahko v sodobnosti ustvarja, dela in se bori. Vsi njegovi zgodovinski teksti so se rodili iz te potrebe in želje in tudi opravili svoje poslanstvo. In kadar je bilo treba, se je Bevk boril tudi drugače, ne le s peresom: s puško in političnim ali z diplomatskim delom. In tudi takrat je ostal zvest svojim nazorom. Bil je mož, bil je pisatelj, bil je človek. In kot človek je znal biti mehak in dober kot kruh; pa vendar vemo, da jih ni prav veliko takih. Zato je ta človeška in človečanska poteza v Bevku toliko bolj simpatična.

Bevka nam je dala Tolminska, točneje Cerkljanska. Zato se je tej ožji domovini oddolžil s premnogimi teksti, kjer so ljudje vedno znali ljubiti zemljo, ki so jo stokrat odplačali s krvjo.

In kdor mu je lahko dolga leta bil blizu, kdor je mogel opazovati njegovo vsakdanje življenje, ta bo moral vsemu temu pritrditi, da, lahko bo rekel, da je imel v življenju srečo poznati človeka, moža, pisatelja, Primorca, borca kakršnih res ne srečamo na vsakem koraku. In takemu

Tudi pri osemdesetih letih je France Bevk ostal zvest sebi in svojemu poslanstvu — življenje in delo sta mu sarno poglobila osnovne poteze dobrodušnega ter plemenitega obraza, kakršnega poznamo z njegovih nešteti obiskov med mladino, z literarnih večerov ter s celotnega kulturnega in političnega javnega udejstvovanja.

človeku je težko nekaj voščiti: dvakrat težko, ker se zavedaš, da si že davno postal njegov velik dolжник. In kakor je Župančič napisal o Vorancu, ki je bil bolan, da se »medvedu ne spodobi biti bolan«, tako mu tudi mi v teh zadnjih dneh pred osemdesetletnico, ko ga je resnejša bolezen prvič vrgla

v posteljo, kličemo: Ne spodi se medvedu iz Zakojce, da bi bil bolan! Izmazati se mora, kakor se je že neštetokrat v življenju. In tako naj bo naše voščilo zelo preprosto, pa naj kljub temu vse pove:

Tovariš Bevk, ostanite še, še med nami!

Knjige Franceta Bevka so prevedene v mnoge tuje jezike; berejo ga lahko vsaj v hrvaškem, makedonskem, srbskem, angleškem, bolgarskem, češkem, danskem, esperantskem, francoskem, italijanskem, japonskem, kitajskem, litavskem, madžarskem, poljskem, romunskem, ruskem, slovaškem, šiptarskem, tadžiškem in turškem jeziku. Na sliki: ovitek japonske izdaje »Gri-varjevih otrok«

Prišlo je leto tisoč tri sto devetindeset.

Kuga je bila zapustila deželo in se pomaknila na sever in na zahod Evrope. Furlanija je bila skoraj prazna, po vseh tolminskih vaseh je manjkalo nad polovico ljudi. Ostali so tisti, ki so srečno prestali bolezen in drugi, ki so bežali v gore, v soteske in v mrazu in pomanjkanju počakali pomlad in novega poletja. Rešili so si golo življenje.

Pod Kozlovim robom, v senci štirih lip, kjer so včasih sodili, je bila zdaj na patriarhov ukaz veselica. Prišli so ljudje z vseh pobočij in grap, zakaj razglašeno je bilo, da bo dobil vsak samec ženo in vsako dekle moža in od patriarhov dukatov v dar. Pri cerkvi svetega Urha se je nabrala taka množica, da so se vsi čudili: toliko ljudi je še na svetu! To jim je vlivalo vere in poguma, srca so jim v veselju vdrhtela.

»Poglej,« je s solzami v očeh dejal star tlačan svojemu sosedu. »Taka je naša tolminska zemlja. Tepejo jo in bijejo, boli jo, da

vpilje in se zvija, umreti ne more, ker je večno živa. Znova se dvigne, rane se zacelijo, smeh se povrne... Vse smo pretrpeli, grdo počenjanje plemičev in vojske, robstvo in plenitev, koblice in lakoto, kugo in smrt — mislili bi, da ni nikjer več človeka, a poglej nas, še nas je in še smeje se po vrhu...«

In res sta se starca smejala, da so juna solze pritekale na lica.

TOLMINSKA 1349

V cerkvi je stal visok mrtvaški oder, sveče so gorele ob njem. Molili so za vse tiste, ki jih je pobrala kuga. Videli so, da manjkajo najboljši med njimi. Ob spominu na kugo in smrt se je smeh preobrnil v jok. To je bil drag spomin na umrle, kakor da so ti odkupili njihovo življenje.

Ljudje so klečali z upognjenimi glavami in se tolkli na prsi: »Usmili se njihovih duš, ki so

se očistile v trpljenju in v grozi magle smrti, o Gospod večnih trum!«

Nato se je množica usula iz cerkve, znova je zlezel smeh na obraze. Rdeča bančera je zaplapolala v vetru, se zablestela v soncu. S križem je šla procesija med hišami, med drevjem, do velikih križev in znamenj samotnih skupnih grobov, v katerih so ležale žrtve kuge. Duhovnik je molil in

kropil z blagoslovljeno vodo, ljudje so prosili: »Kuge, lakote, vojske — reši nas...«

V njihovih besedah je bilo žalost, bilo je veselje, ki je potekalo iz prestanega gorja...

Dude so zapele. Tolminci so začeli ples. Prvi ples po dolgi bolniški postelji, prva radost po dolgi žalosti, prvi vrisk po dolgem joku. Sprva niso verjeli, da se je radost

v resnici vrnila, da pojejo dude, da je zapovedano veselje. Plaho so naredili prve korake, zamamili so se, srca so zavriskala, duše so vzplavale na perutih veselja, prehitele dude, plesoče noge in krožile nad vsem, ko oblaki nad zemljo, opajale same sebe, pele pesem novemu življenju, se veselile nad premagano smrtjo...

Med piskanjem dud, med vrvenjem, med petjem, med splošno radostjo sta se prikazala Florjan in Urška, držala sta se za roke in se srečno spogledovala. Urška je stopila k lipi, kjer je sedela Zivka z detetom v naročju.

»Daj mi otroka, stopi z Martinom na ples!« ji je rekla.

Zivka je spomin na Pavleta še nosila v očeh, a življenje je šlo svojo pot pozabljeno. Dala je otroka Urški in z Martinom izginila med plesalci.

»Se ga ni pozabila,« je dejala Urška Florjanu in otroku, ki je hotel zajokati, vtaknila prst v usta.

»Če bi bilo vse tako kot si človek želi,« je vzdihnil Florjan, »bi bil danes drugačen ples...«

Martin je plesal v radosti izpolnjenih želja. Zivka se je po-

grezala v spomine in v misli, nihala med otopelo žalostjo in veseljem in se polagoma z muko kopala v spoznanje, da mora zavredi sanje preteklosti in osladiti pelin sedanosti s sladkostjo vdanosti v usodo.

Znamenja na nebu so ugasnila, prerokovanja so se dopolnila. Nad zemljo je sijalo sonce, budilo življenje, celilo rane in pošijalo še skozi gosto drevje na Tonišev grob, na katerem je stala kapelica z morilčevimi srebrniki sezidana. V kapelici je stal sveti Rok in kazal mimoidočim rano; na njeni strani je bil naslikan sveti Pavel. V duše je legel mir, še roka oblastnikov je bila tisti čas mehka, božje oko milo in usmijeno.

Ljudje so znali ceniti življenje, znali ljubiti zemljo, ki so jo stokrat odplačali s krvjo, tisti stari, po svoji žilavosti in življenjski odpornosti občudovanja vredni ljudje, katerih sin si ti, bratec in jaz, ki sem ti z lfubeznijo to povest napisal.

(Odlomek iz zgodovinske trilogije »Znamenja na nebu«, 1929.)

O tuberkulozi na Dolenjskem

(Nadaljevanje s 1. str.)

novoodkritih bolnikov ni bistvene številčne razlike, razen v Krškem; tu je šele v drugi polovici 1968 začel posloovati protituberkulozni dispanzer kot samostojna enota. Zelo veliko je ponovno obolelih v Beli krajini, nekaj pa tudi v Novem mestu. To se je pokazalo zlasti v letu 1969 v Beli krajini in v Novem mestu, kjer smo imeli fluorografsko akcijo.

Tabela II nam med drugim pove, da smo imeli 31. 12. 1969 v Beli krajini 99 aktivnih pljučnih tuberkuloznih bolnikov (4,1 bolnika na 1.000 prebivalcev), v Novem mestu 135 bolnikov (2,8) v Trebnjem 88 bolnikov (5,1) v Krškem pa 129 bolnikov (4,9). Druga tabela nam hkrati kaže, da se število bolnikov postopno zmanjšuje. Med temi bolniki je eden na vsakih 1.000 prebivalcev, ki izloča tuberkulozne bacile.

Zdravniške storitve, s katerimi protituberkulozni dispanzerji iščejo nove bolnike, kontrolirajo že znane osebe in njihove družine, jih zdravijo in hkrati skrbijo za zaščito zdravih ljudi pred tuberkulozo, pa so na našem območju takele:

Rentgenskih pregledov je bilo 22.583, rentgenskih slikanj pljuč 524, globinskih slik pri 359 osebah; pregledov izmečka, s katerimi iščejo bacile tuberkuloze, je bilo 2.703. Pri 81 ljudeh smo našli bacile, pri vseh teh pa so bile tudi izvršene preiskave glede občutljivosti bacilov na zdravila, s katerimi zdravimo tuberkulozne bolnike. Bilo je tudi 2.190 preiskav krvi in 4.169 tuberkulinskih testov, s katerimi ugotavljamo, ali so nezane osebe že okužene s tuberkuloznimi bacili. Med njimi smo našli 815 še neokuženih oseb in smo jih zato zaščitno cepili proti tuberkulozi (besežirali). Razen cepiljenj v dispanzerjih je bilo besežiranih tudi 1.295 novorojenčkov (od 1.600, kolikor je bilo rojenih v novomeški porodnišnici, to je 80,93 odstotkov novorojenčkov). Razen 22.583 rentgenskih pregledov (diaskopij) v naših dispanzerjih, kamor prihajajo ljudje z napotnico splošnega zdravnika ali pa kar na lastno željo, največkrat pa jih sistematično kliče dispanzer, je bilo fluorografiranih (rentgensko slikanih) ob fluorografski akciji v Beli krajini 13.469, v novomeški občini pa 25.617 oseb, skupaj torej 39.086 slikanj.

Vsi novoodkriti bolniki in ponovno oboleli tuberkulozni bolniki, kakor tudi tisti, pri katerih se je zdravstveno stanje z zdravljenjem doma poslabšalo, se zdravijo na

oddelku novomeške bolnišnice. To velja tudi za bolnike drugih pljučnih bolezni, zlasti za obolele za rakom. Tako se je lani zdravilo v bolnišnici 464 oseb: 233 zaradi tuberkuloze, 231 pa zavoljo drugih pljučnih bolezni (od tega 34 rakastih pljučnih obolenj). Od 32.347 oskrbnih dni odpade 25.408 dni (78,55 odstotka) na tuberkulozne bolnike, 6.939 dni (21,45 odstotka) pa na druge pljučne bolezni. Povprečna ležalna doba za tuberkulozne bolnike je bila pri nas 105 dni (v Sloveniji tudi do 163 dni, najmanj pa 100 dni), za netuberkulozne bolnike pa je znašala ležalna doba 28 dni (najvišja v Sloveniji je 28 dni, najmanjša 24).

Tuberkulozni bolniki se morajo zdraviti v bolnišnici tako dolgo, da je bolezen obvladana; brezpogojno ne smejo več izločati tuberkuloznih bacilov, tako da niso več nevarni zdravi okolici in da se tudi njim samim bolezen ne poslabša. Od 90 BK pozitivnih bolnikov ob sprejemu v bolnišnico je kljub našim prizadevanjem odšlo iz bolnišnice še 13 takih oseb, ki izločajo bacile. Žal imamo velik odstotek bolnikov, ki predčasno, zlasti pa samovoljno, zapustijo bolnišnico. Pri takih bolnikih, zlasti še, če izločajo bacile, predvsem pa pri tistih bolnikih, pri katerih so bacili rezistentni na zdravila, smo prisiljeni uporabiti odredbo o obveznem in prisilnem zdravljenju. Lani smo to naredili sedemkrat; dva bolnika sta morala biti, žal pripeljana celo z milico.

Po končanem bolniškem zdravljenju prevzamejo za tuberkulozne bolnike nadaljnjo skrb protituberkulozni dispanzerji, ki skrbijo za redne kontrole, za redno in dosledno zdravljenje doma še najmanj eno leto do leto in pol.

Razen zaščitnega cepljenja neokuženih oseb izvajamo dosledno zaščito okuženih, vendar ne bolnih oseb, s tem, da skrbimo, da več mesecev redno uživajo zdravila protituberkuloznih, kar imenujemo kemoprofilakso. S tem dosežemo, da se okužba ne razvije v bolezen. Zdjaj izvajamo kemoprofila-

kso pri 277 osebah.

V letu 1969 smo iz evidence dispanzerjev izločili 113 ozdravljenih oseb, vendar moramo tudi za ozdravele osebe še stalno skrbeti in jih kontrolirati.

Uspešnost dejavnosti protituberkulozne službe se kaže tudi na Dolenjskem in je uspeh dolgoletnega organiziranega dela ter doslednega uredničevanja vedno novih dognanj medicinske. Seveda vse to hkrati podpira Rdeči križ, pri zatiranju tuberkuloze pa sodelujejo tudi javne zdravstvene službe in skupnost. Prim. dr.

IVAN SMREČNIK

TABELA I: Novozajeti tuberkulozni bolniki na 100.000 prebivalcev

OBČINA:	Leto	Novoodkriti:			Skupaj:
		Novoodkriti	Ponovno odkriti	Izven plj. TBC	
Ornomenj:	1957	126	21	80	227
	1967	95	16	17	128
	1968	86	33	37	156
	1969	127			
	Novo mesto:	1957	106	26	40
1967	50	8	27	85	
1968	49	10	37	96	
1969	102				
Trebnje:	1957	176	10	43	234
	1967	50	12	29	111
	1968	87	6	29	122
	1969	110			
Krško:	1968	49	4		53
	1969	102			
Slovenija:	1967	78	12	22	114
	1968	73	10	22	105

ZAVAROVANCI NA DOLENJSKEM BODO LAHKO ZADOVOLJNI

Zdrave oči: predragoceno bogastvo

V novomeški bolnišnici posluje nova očesna ambulanta, ki že prerašča v samostojen oddelek - Prihranjene poti v Ljubljano

Načrt o dokončni izgradnji novomeške bolnišnice, ki izvira že iz sredine petdesetih let, se uresničuje. SGP Pionir gradi ob novi bolnišnici v Kandiji dva prizidka, namenjena bodočemu oddelku za živčne in oddeku za očesne bolezni. Če bodo tekla dela po zastavljenih načrtih, bosta dobila nova oddelka osrednje pokrajinske bolnišnice do poletja 1971 vsak po 30 postelj, sem pa bodo preselili še dermatološki oddelek in transfuzijsko postajo.

Ze zdaj, ko je na gradbišču ob novi kandidski bolnišnici vsak dan precej hrupa, pa gostuje v prostorih kirurškega oddelka že več mesecev nova ambulanta za očesne bolezni. Vodi jo dr. Vesna Morela, ki se je za to stroko zdravstva specializirala v Ljubljani in Münchnu. Delo narašča iz tedna v teden: nekaj nad 370 »hišnih bolnikov«, se pravi pacientov z drugih oddelkov,

je od pomladi do zdaj dobilo pomoč v novi ambulanti, ki ima oz. je imela tudi že prvih 37 svojih pacientov. Vedno večji pa je dotok drugih, ki iščejo pomoči zaradi nezgod ali obolenj oči.

Tako ima zdravnica v novi ambulanti vedno polne roke dela: sem prihajajo delavci iz tovarn in delavnic zaradi tujkov v očeh. Ljudje z mesta in s podeželja, ki jim je prišlo v oči apno, hitro najdejo pot v bolnišnico. Zdravljenje različnih očesnih vnetij, pregledi vida, predpisovanje očal, pomoč slabovidnim otrokom, zdravljenje sklavosti in pod., vse to zaposluje specialistko dr. Morelo. Delo samo bo prej ali slej zahtevalo dva stalna zdravnika-specialista, zlasti še, ker ima nova ambulanta že zdaj v svojih prostorih dragocene nemške in švicarske aparate. Zavarovanci in samoplačniki na Dolenjskem so lahko veseli, da ima pokrajina moderno opremljeno očesno ambulanto ki po operami prav nič ne zaostaja za ambulantami te vrste kjerkoli v zahodni Evropi! Novomeška bolnišnica je že pred leti kupila te drage priprave, saj lahko zdravnik le tako bolniku hitro, učinkovito ter vsestransko zanesljivo pomaga.

Pri vsaki poškodbi oči naj bi ljudje čimprej prišli k zdravniku!», svetuje specialistka dr. Vesna Morela.

Marsikatera pot za strokovni pregled ali zdravljenje v Ljubljani bo posej za zavarovance z našega območja odpadla. Razen večjih in težjih operacij bo novi oddelek za očesne bolezni v novomeški bolnišnici sam lahko pomagal mnogim, ki so doslej iskali pomoč za svoje oči v Ljubljani ali Zagrebu. To pa je za pokrajino pomembna zdravstvena pridobitev. Tg.

Kmalu nova trgovina

Krmelj bo kmalu dobil novo trgovino: dela v stavbi so končani, oprema iz Avstrije je že prišla. Tudi novomeško cestno podjetje je že asfaltiralo parkirni prostor pred trgovino. Počakati je treba samo še na komisiji prevzem, pa bodo prvi kupci že lahko kupovali v novi trgovini, ki je brez dvoma lep okras kraja. B. D.

TABELA II: Razširjenost aktivne pljučne tuberkuloze in kužnost bolnikov

OBČINA:	Leto	Število bolnih oseb:		Bolnikov, izh. bac. na 1000 p.
		Bolnikov	Bolnikov na 1000 p.	
Ornomenj:	1967	110	4,5	
	1968	103	4,2	
	1969	99	4,1	0,9
	Novo mesto:	1967	153	3,2
1968	132	2,7		
1969	135	2,3	0,6	
Trebnje:	1967	140	8,1	
	1968	106	6,1	
	1969	88	5,1	0,9
Krško:	1968	110	4,2	
	1969	129	4,9	1,0

Hvala za vašo kri, ki rešuje življenja!

Pretekli teden so darovali kri na novomeški transfuzijski postaji: Jože Surlja, član Cestnega podjetja Novo mesto, Jože Bratkovič, Vinko Opalk, Marija Kopljč in Vincencija Parkelj, člani Novotoksa, Novo mesto; Jože Kobe, Majda Vidrih, Ljuba Božič, Veronika Novak, Slavica Božič in Anton Marolt, člani Ele, Novo mesto; Alojz Pavlin, Anton Petje, člani IMV Novo mesto; Janez Povše, Rudi Kušar, Majda Novince, Marija Adlešič, Antonija Košec, Jožica Jeršin in Antonija Zupančič, dijaki ekonomske šole Novo mesto; Franc Somrak, član Pionirja, Novo mesto.

Na poseben poziv pa so darovali kri: Vida Keras, članica Krke, tovarne zdravil, Novo mesto; Draga Klenovšek, gospojinja iz Novega mesta; Marija Gazvoda in Alojz Kastelic, člani Pionirja, Novo mesto; Dušan Zunič, član Elektra, Novo mesto; Cilka Slak in Janez Kastelic, člani Pionirja, Novo mesto; Jelka Goloblič, članica SDK Novo mesto; Alojz Patermost, član Instalaterja, Novo mesto; Alojz Pust, član splošne bolnišnice Novo mesto; Karel Gašnik, član KZ Krka, Novo mesto.

Papež bo hlev preuredil v garažo – Ne le volišče, vsa vas je dobila elektriko – Električna je pripeljala svet na Prevole, telefon pa bo približal Prevole svetu – Nova cesta jim bo približala trgovino, pa tudi otrokom bo omogočila boljšo izobrazbo

»Pred kakimi štirimi leti je naša krajevna organizacija SZDL, ki opravlja tudi vse naloge krajevne skupnosti, sprejela delovni program, ki določa, da so njene glavne naloge: elektrifikacija vasi Polom in Seča, napeljava telefona v ti naši dve vasi in izgradnja ceste Polom-Seča-Prevole«, je povedal mladi učitelj Toni Fabjan, ki je tudi predsednik SZDL za to območje in odbornik občinske skupščine Kočevje.

Prvo nalogo elektrifikacije vasi, so uspešno opravili še isto leto, ko so sprejeli program; drugo, napeljava telefona, uresničujo zdaj; gradnja ceste pa bo prišla na vrsto morda že prihodnje leto. Seveda imajo v programu še več drugih manjših del, ki pa jih opravljajo hkrati s temi, večjimi nalogami.

Čez noč postavili transformator

Napeljave elektrike so se lotili, ko so zbrali 16.000 din, ki so jih prispevali občinska skupščina, ELEKTRO Lovska zveza in KGP Kočevje. Vsa dela so opravili vaščani sami pod nadzorstvom dveh tehnikov ELEKTRA. Domačini so si vzeli celo dan brezplačnega dopusta, da so dela lahko hitro dokončali.

Anton Skufca, član odbora SZDL za Polom, se tistih dni tako spominja:

»Nekdo od ELEKTRA je popoldne pokazal, kje bo stal transformator. Naslednje jutro smo transformator že postavili in povedali so nam, da bodo kmalu volitve in da bi bilo lepo, če bi na volišču gorela električna luč.

»Krave se bodo umaknile avtomobilom.« je odgovoril Nace Papež s Poloma na vprašanje, zakaj zija tako velika luknja v steni njegovega hleva. Povedal je še, da ima že 6 križev in kakšno leto čez, zato je že malo prestar, da bi se ukvarjal z živino. Avtomobila sicer nima, imajo ga pa kar trije izmed njegovih štirih otrok.
(Foto: Jože Primc)

ki jih je obiskoval enkrat na teden, ni več. Premagali so ga televizorji in radijski aparati, ki vsak dan prinašajo novice iz sveta v vas. Vedno več imajo tudi ostalih gospodinskih strojev. Njihova šola zdaj lahko uporablja magnetofon, episkop, radio. Vas je dobila prvo gostilno. Telefon je potreben za zvezo s svetom, za klicanje zdravnika za hitreje preaganje bolezni, dobrodošel pa bo tudi lovcem, ki prihajajo sem na jago.

In cesta? Nekaj njenih prednosti so vaščani že našli in jih ne bomo ponavljali. Po cesti bodo lažje prišli tudi do najbližje trgovine, ki je v okoli 4 km oddaljenih Hinjah. V vasi so štirje osebni avtomobili, domačini, ki delajo drugje, a se pogosto vračajo domov, pa jih imajo precej več. Nekaterim bo nova cesta precej približala dom.

Tudi v bodoče ne bo prepirov

Vse, kar smo našli, je delalo, dela ali bo delalo 55 ljudi; približno toliko je namreč v obeh vasih volilcev. Skupno štejeta vasi okoli 110 prebivalcev. V obeh vseh je všteto z lovsko kočjo 22 hiš, od tega 17 na Polomu, 5 pa v Seči. Malo je ljudi, ki pa opravljajo veliko delo za svoji vasi, zase in za svoje otroke.

»Pa se ne bojite, da bo napredek v vašo vas prinesel tudi svoje slabosti: zavist, prepire razdor?« sem jih skušal omajati ob slovesu.

»Tega nas pa ni strah.« so odgovorili vsi v en glas, mladi učitelj Fabjan pa je zaključil: »Od vojske sem v naši vasi še ni prišlo do nobenega resnega prepira med vaščani.«

JOŽE PRIMC

KRAVE SE UMIKAJU AVTOMOBILOM

No, in do volitev ni gorela luč le na volišču ampak v vsaki hiši.

Telefon bo reševal bolne

»Nato smo dve leti zbirali denar za napeljavo telefona«, je nadaljeval predsednik Toni Fabjan. KGP je prispevalo 5000 din, občinska skupščina 4000, občinska konferenca SZDL 500 din, Lovska zveza 500 din ter konja, voz in dva avtomatska telefona, podjetje PTT pa je poskrbelo za prevoz izolatorjev in obljubilo za pomoč tehnika. Z zbranim denarjem smo kupili drogeve in izolatorje.

Vsa dela opravljajo spet občani: stari, mladi in tudi ženske. Čistijo gozdi, kjer bo potekala telefonska linija, kopijejo jame postavljajo drogeve in opravljajo še druga dela. Linija bo 7 km dolga.

Speljati jo morajo do Male gore.

Delajo vsi, ki so za delo sposobni in imajo čas. Popoldne okoli četrte ure, ko so se nekateri vrnili z službe, drugi pa postorili glavna dela doma, jih obišče Toni Fabjan in povabi na delo. Vaščani vzamejo orodje, sedejo v nekatere izmed tistih štirih avtomobilov, ki jih imajo v obeh vajah, in se odpeljejo na delo. Nekateri pridejo tudi z mopedi, vozovi ali celo peš, če je delo blizu.

»Kaj ne bi z veseljem delali!« pravi Fride Šuštaršič. »Do zdaj smo bili sami sredi gozda kot medvedi. Ko smo dobili elektriko je svet prišel že bliže nas. Dobili smo radio televizijo in druge stroje, ki nam pomagajo. Telefon pa bo nas približal svetu. Lahko bomo hitro poklicali zdravnika, če bo kdo zbolel, ali pa plug, če nas bo pozimi zametal sneg. Ne bomo več zapuščeni.«

Tone Hočevnar starejši se je pohvalil: »Pred letom in pol smo kupili radio, pred letom dni televizor in hladilnik, pred dvema mesecema pa pralni stroj, ki se je sicer nekaj pokvaril, a ima še garancijo. Tako počasi prihaja napredek tudi k nam. Sin je bil med najbolj prizadevnimi pri napeljavi elektrike,

tudi zdaj ko napeljujemo telefon, je redno zraven.«

Tudi cesto bodo zgradili

»Kako bo pa pri cesti?« vprašam fanta, ki mu je tudi ime Tone.

»Seveda bom pri gradnji ceste proti Prevolam tudi zraven, če ne bom šel prej k vojakom. Star sem 18 let in pol.«

Alojz Hočevnar, ki je tudi odbornik krajevne organizacije SZDL, je dodal: »Tudi cesto bomo naredili. Nekaj bomo postorili mi, nekaj pa sosedje Prevolčani iz novomeške občine, ki imajo zdaj 28 ali 30 km do Kočevja, potem pa jih bodo imeli le okoli 20. Lažje in bližje jim bo voziti krompir, sadje, mleko in drugo na trg. Zdj se ne splača. Je predaleč. V vsaki občini bo treba zgraditi 1,5 do 2 km ceste.

In šola. Vsako leto se tepemo za učitelje, pa noben noče k nam. Če bi bila cesta, bi morda le kdo prišel. Sicer pa bi potem lahko tudi vozilj otroke v šolo drugam: v Kočevje, na Prevole ali morda kam drugam. Več bi se naučili v večji šoli, kot se zdaj, ko tistih okoli 20 učencev iz vseh osmih razredov učijo en učitelj.«

»Trije otroci že imajo avtomobile«

»Ko so naši zvedeli, da so pripeljali na Prevole drobilce, so že hoteli ponj in začeti z gradnjo ceste. Komaj sem jim razložil, da ni prišel zaradi naše ceste in da ne smejo ponj. To so bili žalostni, saj so vedeli da drobilca zdaj spet dolgo ne bo na naš konec.« je pripovedoval Toni Fabjan o vaščanih, ki so včasih že kar preveč navdušeni za delo.

Ignac Papež mi je pred hišo razlagal, zakaj je napravil veliko luknjo v steni hleva, ki je prizidan k hiši:

»Star sem, star. Šest križev in več imam na grbi. Živino bom prodal, saj je delo zame že težko. Iz hleva bom naredil garažo. Ne, avta nimam. Trije izmed mojih otrok pa ga že imajo, in ko bodo prišli na obisk bodo v sedanjem hlevu počivali avtomobili.«

Televizorji izpodirili potujoči kino

V Polom in Seča, vasi sredi gozdov na meji kočevske in novomeške občine, prihaja — kot pravijo vaščani — napredek. Če smo dobro šteli, imajo v obeh vajah že 7 televizorjev. Potujočega kina,

Glavni organizator in vodja vseh del je mladi učitelj Toni Fabjan, ki je tudi odbornik občinske skupščine Kočevje in predsednik njihove krajevne organizacije SZDL. Tistega dne mu je nekaj nagajal fičo. Napako je kar sam odstranil in nato skupaj z nekaterimi drugimi lastniki avtomobilov zapeljal vaščane na prostovoljno delo.
(Foto: Jože Primc)

Mladi in staro s Poloma in Seča odhaja skoraj vsak dan na prostovoljno delo, da bodo napeljali v obe vasi telefon. Na fotografiji je le del prostovoljcev, ker so ostali na drugem delu. Kot nalašč pa tistega dne ni bilo na delu nobene ženske. Za slikanje so se postavili kar na cesto, ker bi jih bilo sicer na fotografiji malo, razen tega pa je gozd, ki so ga krčili, tako gost, da ponekod skozenj še ptice ne more leteti.
(Foto: Jože Primc)

29. septembra bodo pionirji po vsej naši domovini praznovali svoj dan. Na praznovanju v šolah in na različnih drugih prireditvah bodo pokazali, česa so se naučili pri pouku in v krožkih. Mnogi med njimi si bodo zaželeli šole, ki bi bila lepša in bliže domu. Pionirji v nekaterih šolah tudi pridno pomagajo tovarišicam pri pripravi na zimo. Na sliki: pionirji osnovne šole v Gradcu vsako leto pomagajo pospravljati pod streho drva, ki jih bodo grela v mrzlih zimskih dneh. (Foto: Ria Bačar)

O ČEM PIŠEMO IN O ČEM NAJ BI PISALI?

Kakšna naj bo mladinska stran?

Mnenja udeležencev ustanovnega sestanka mladih novinarjev Dolenjske in Bele krajine – Kaj pogrešajo mladi v svojih časopisih?

Približno pred letom dni se je v Dolenjskem listu pojavila nova stran z naslovom »Ogledalo mladih«. Po mnenju uredništva naj bi bila to stran za mlade, ki bi jo tudi pomagali oblikovati s svojimi predlogi in prispevki. Stran naj bi bila podoba dejavnosti mladinske organizacije na tem območju in naj bi kritično obravnavala pereča mladinska vprašanja. Koliko je stran doslej ta svoj namen opravičila, ste lahko sproti sami presojali.

Na ustanovnem sestanku kluba mladih novinarjev Dolenjske in Bele krajine, ki ga je prejšnjo sredo sklical predsednik občinske konference ZM Novo mesto, so se zbrali ljubitelji novinarskega pisanja in večina mladih, ki so s svojimi prispevki že sodelovali na mladinski strani

v našem listu. Sestanka se je udeležil tudi vodja centra za obveščanje in propagando pri republiški konferenci ZM Slavko Pregelj, ki je navzven seznanil z delom klubov mladih novinarjev drugod po Sloveniji, razen tega pa povedal nekaj upoštevanja vrednih misli o mladinskih časopisih in straneh v pokrajinskih listih.

Mladi novinarji so bili mnenja, naj bi mladinska stran prinašala razen tekočih poročil o delu mladinskih aktivov tudi več prispevkov o splošnih pojavih v mladinskem gibanju, o vprašanjih zaposlovanja mladih, posebno v industriji, o vlogi mladine v samoupravljanju na šolah in v podjetjih, o njeni usposobljenosti za to, o izobraževanju in dodatnem izobraževanju, o stanovanjski

problematiki mladih in podobno. Mladinskih vprašanj ne bi smeli obravnavati ločeno, ampak v povezavi in glede na splošne pojave v družbi; vse pa bi moralo biti napisano v taki obliki, da bi bilo zanimivo in ne bi bilo le dolgočasen povzetek dogovorov in ugotovitev na sestankih. Pojave v družbi in posebno v mladinski organizaciji je treba komentirati, ne samo registrirati.

Zato vabimo vse mlade, naj s svojimi predlogi in prispevki sodelujejo na tej strani, da bo resnično postala ogledalo mladih!

A. V.

»Kekec« po občini

V počastitev pionirskega dne (29. septembra) so začeli kinooperaterji novomeškega Zavoda za kulturno dejavnost 20. septembra predvajati osnovnošolskem prijubljenski slovenski mladinski film »Kekec«. Film bodo vrteli v vseh osnovnih šolah v novomeški občini. Predstave bodo do 1. oktobra.

Mirna: med najboljšimi

Mladinski aktiv na Mirni je med najboljšimi v trebanjski občini. Najbolj množično se mladi udeležujejo v domačem športnem društvu Partizan, manj pa je takih mladincev, ki se posvečajo političnemu in kulturnemu življenju v občini.

Lani so mladi začeli s pomočjo krajevne skupnosti Mirna in občinske konference ZM Trebnje preurejati mladinski klub. Zaradi pomanjkanja denarja pa dela niso mogli dokončati. Razen tega so s prostovoljnimi delom sodelovali tudi pri urejanju turističnega centra pod miranskim gradom. Pri preurejanju kluba in turističnega centra je sodelovala skoraj vsa mladina z Mirne in okolice.

Z. G.

Maturantje na izletu

V začetku tega tedna so se z maturantskega izleta vrnili dijaki četrtilnih razredov novomeške gimnazije. Skoraj teden dni so bodoči maturantje preživeli na poti skozi sosednjo republiko Hrvaško in ob obali. Ujeli so še zadnje sončne dni in si nabrali novih moči. Razen tega so mimogrede še marsikaj videli in si ogledali znane kraje.

KAJ JE NOVEGA NA SLATNIKU?

„Pridite in se prepričajte!“

pravi predsednik mladinskega aktiva Dušan Lazar na očitke in različna mnenja o vzdušju v njihovem diskoklubu

Zadnje čase je med novomeško mladino povzročila precej zanimanja novica, da je na Slatniku odprt diskoklub. Hkrati s tem so se že pojavile tudi različne govorice o vzdušju v njem. Mnenja so bila tako različna, da smo o tem vprašali predsednika slatniške mladine Dušana Lazarja, ki skrbi tudi za sobotne mladinske plesne v klubu. Preden je pogovor stekel o tem, je Dušan želel povedati naslednje:

»Ko sem marca letos postal predsednik mladinskega aktiva na Slatniku, sem na sestankih krajevne skupnosti in drugih krajevnih organizacij poslušal le očitke, da mudi nič ne delamo. Blagajna je bila prazna in nismo vedeli, kje bi začeli. Krajevna skupnost nam je dala na uporabo dvorano v osnovni šoli, ki je namenjena za vse prireditve. Radi bi popravili oder v dvorani in zbrali nekaj denarja za izlete in obdaritve otrok ob novem letu ter mater ob osmem marcu. Denar nameravamo zbrati z izkupičkom od mladinskih plesov. Sedaj imamo v blagajni že 1200 din.«

— Kako ste prišli na misel ustanoviti diskoklub?

»Naša dvorana pravzaprav ni nikakršen pravi diskoklub. Sposodili smo si le ime, da bi privabili čimveč obiskovalcev in zbrali čimveč denarja. To ni niti senca pravih diskoklubov, vendar doslej nismo imeli niti tega.«

— Slišati je očitke, da na vaših plesih ni reda in da je videti tudi precej pijanih. Ali je to res?

»Slatničani smo že na začetku sklenili, da bo na plesih red. Vstopnina je 3 din. Pride lahko vsak, kdor hoče. Na plesih točimo pivo in oranžado in z različnimi osvetlitvami skušamo posnemati vzdušje v pravih diskoklubih. Prihajajo tudi Novomeščani. Nekateri med njimi se ustavljajo najprej

v gostilni čez cesto, potem pa pridejo k nam in skušajo delati nered. Prav ti pa po mestu trosijo nerisnične govorice.«

— Kaj menijo o vašem diskoklubu predstavniki krajevne organizacije in občinskega mladinskega vodstva?

»Obiskalo nas je že nekaj predstavnikov družbeno-političnih organizacij in predsednik občinske konference ZM Janez Slapnik. Prepričali so se, kaj je res in kaj ne, in nihče nam plesov ni prepovedal. Prepričani smo, da na teh plesih mladinski organizaciji ne delamo sramote. Vabimo vsakogar, naj pride in se prepriča.«

A. V.

Uspešno sodelovanje z JLA

Ribniška mladina je že organizirala več skupnih prireditev z mladimi vojaki

Usklajevalni odbor za sodelovanje z mladino v JLA so ustanovili pri predsedstvu Zveze mladine v Ribnici. Ta odbor posebno v zadnjem obdobju zelo prizadevno dela.

Tako je ribniška mladina in mladina vojaške enote v Ribnici imela že več skupnih prireditev. Na Travnici gori so skupno proslavljali dan borca, pred kratkim je bil za oboje mladino koncert »Unionova«, 11. septembra pa koncert članov ljubljanske Opere.

Tudi za dan topničarjev, ki bo 7. oktobra, pripravljajo skupen program za dve proslavi (za prebivalce in vojaštvo). Razen mladih vojakov bodo na tej proslavi nastopili mladinska folklorna skupina, učenci osnovne in glasbene šole, dijaki gimnazije in še nekatere skupine mladincev.

Enkrat na teden imajo ribniški mladinci tudi začetni plesni tečaj, ki bo trajal dva meseca in pol. Tečaj se je začel 5. septembra, vodi pa ga plesni učitelj, ki služi vojaški rok v Ribnici.

Sodelovanje mladine Ribnice in vojaštva je zelo tesno, saj je v občinski konferenci ZM kar pet predstavnikov JLA, od tega so trije tudi v predsedstvu.

Na tesnejše sodelovanje nedvomno vpliva tudi, da je republiška konferenca ZMS razpisala tekmovanje mladinskih organizacij, katera bo uspešnejše sodelovala z mladino v JLA. Najboljše organizacije bodo dobile denarne

nagrade, dobre pa pismena priznanja.

J. P.

Trije jesenski modeli

Jesen je tu in v omare že pospravljamo lahko polletne obleke. Sedaj pridejo na vrsto topli puloverji in krila, ki nas bodo ščitila pred jutranjim in večernim hladom. Dobro pogledjte v predale in omare! Morda imate v njih že skoraj pozabljeno lansko obleko, ki ni ukrojena po zadnji modi, vendar jo boste z majhnimi dodatki spremenile in bo spet kot nova. Tri praktične modele za vsak dan je za vas narisala Tatjana Spacapan, modna kreatorka Tovarne pletenin iz Sežane.

Zmagal je „TITANIK“

Ta teden je prispelo v naše uredništvo 155 predlogov za najbolj poslušano ploščo v tem tednu. Nekateri bralci so v svojem imenu poslali kar po 8 do 10 predlogov za isto pesem ali popevko, česar seveda nismo mogli upoštevati. Opozorjamo vse pošiljatelje kuponov, da lahko vsak bralec na svoje ime pošlje samo en kupon, lahko pa pošlje več kuponov z različnimi predlogi.

Po vaših predlogih sodeč, je ta teden najbolj poslušana plošča Lojzeta Slaka z naslovom »Titanic«, zanjo ste poslali kar 61 predlogov. Sle-

dijo plošče: »Marijana« s 36 glasovi, »Dve let in pol« s 23 glasovi, »Mini-maksie« z 11 glasovi in druge.

V torek ob 12. uri je tričlanska komisija v našem uredništvu izmed vseh pošiljateljev kuponov izžrebala tri nagrajence. To so:

1. Sonja Svirt, Jelše 5, p. Otočec
2. Anica Dhan, Lukovek 11, Trebnje
3. Ivan Plut, Vrtača 15, Sevnica.

Ploščo je nagrajencem podarila trgovina »Elektrotehnas iz Novega mesta.

NAJPOPLOT

Ta teden sem najraje poslušal(a) melodijo:

Ime in priimek _____

Ulica _____

Kraj _____

Rok: 28. septembra 70

Kupon št. 20

Kako priti iz „začaranega“ kroga?

Presenetljivi podatki o šolanju, štipendiranju in pripravnikih – Vse besede bodo brez zavestnega sodelovanja podjetij in drugih malo zalegle

Včeraj popoldne je bila v Trebnjem sklicana 4. seja občinske konference Zveze komunistov, posvečena predvsem razmeram na področju kadrovanja, pomanjkanju strokovnih delavcev ter premajni družbenopolitični aktivnosti. Občinski komite ZK je v ta namen pripravil obsežno poročilo, ki vsebuje vrsto takih ugotovitev, da vzbujajo upravičeno zaskrbljenost.

Kadrovska politika je v Trebnjski občini očitno eno najmanj obdelanih področij. Že dolgo so znane ugotovitve, kaj pomeni človek v gospodarskem in družbenem napredku, toda navzlic temu se razmere bistveno ne izboljšujejo, kaže celo, da se ne bodo niti v bližnji prihodnosti, ker je vmes že precej zamujenega časa.

Presenetljiva je ugotovitev republiškega zavoda za zaposlovanje, ki pravi, da je po odnosu otrok, ki končajo šolanje na srednji, višji ali visoki šoli, ter celotno generacijo, trebnjska občina med zadnjimi v Sloveniji. Presenetljiv je tudi podatek, da prejema v vsej občini štipendij le 28 dijakov in študentov. Izredno študira le peščica zaposlenih. V vsej občini je le nekaj pripravnikov na delovnih mestih.

Korenine tega so v dolgotrajnem sistemu šolanja in štipendiranja, ki je zapostavljal podeželske otroke. Ti so zaradi velikih stroškov študija povečini zaposlovali ali kvečjemu šolali na poklicnih šolah. Dosedanje izkušnje kažejo, da se podeželske občine lahko zanesejo le na svoje otroke, zakaj strokovnjaki iz mest se neradi zaposlujejo zunaj okolja, kjer so zrastle

Dei krivde nosijo tudi delovne organizacije. Te se povečini vrtijo v začaranem krogu: majhen dohodek, manjši zaslužki, malo denarja za izobraževanje, malo sposobnih strokovnih sodelavcev in zaradi tega spet majhen dohodek.

Pisali smo že o prilagojenih sistemizacijah, ki kažejo, da v nekaterih podjetjih se ne nameravajo presekatiti tega začaranega kroga, zadovoljujejo se s sedanjo zasedbo delovnih mest in niti ne nakazujejo, kakšne strokovne sodelavce bi potrebovali. Razumljivo potem, da je velik odstotek delovnih mest neustrezno zaseden.

Da bi izboljšali stvari, je potrebna vrsta ukrepov: v vseh delovnih organizacijah je treba ugotoviti resnične potrebe, narediti programe izobraževanja zaposlenih izpopolniti sistem štipendira-

ljevati šolanje. Potrebni bodo še več drugih praktičnih ukrepov, zlasti pa bo nujno sodelovanje delovnih organizacij samih. Brez njihovega zavestnega sodelovanja ni pričakovati bistvenih izboljšav.

M. LEGAN

Skoraj mrtva črka zakona

Očiten neuspeh je bil v trebnjski občini dosežen doslej pri zaposlovanju pripravnikov. Izmed vseh delovnih organizacij so samo štiri poslale občinski skupščini svoje načrte o sprejemanju pripravnikov. Zakon je bil sprejet z namenom, da bi mladim ljudem iz šol olajšali zaposlovanje in da bi delovne organizacije tudi s pomočjo pripravništva pridobile več strokovnjakov. Kot je videti, bo po tej poti v občini kaj malo uspeha.

D. P.

S SEJE IZVRŠNEGA ODBORA SZDL

Pomoč ubogim in zapuščenim

Sklep: kmalu sklicati sestanek zainteresiranih in se dogovoriti za potek dobrodelne akcije

Zalostna usoda nekaterih ostarelih in osamljenih ljudi, o katerih so časniki pisali predvsem v letošnji zimi, je spodbudila republiško konferenco SZDL, da se je lotila organizirane akcije v sodelovanju s še nekaterimi drugimi organizacijami in socialnimi službami.

Izvršni odbor občinske konference SZDL Trebnje je v četrtek razpravljal o tem, kako bi se stvari lotili v trebnjski občini. Ugotovil je, da trenutno ni na voljo vseh potrebnih podatkov. S pomočjo vodij krajevnih uradov, ki ljudi najbolj poznajo, bo potrebno najprej narediti popis. Te dni se bodo zbrali predstavniki občinske skupščine, Socialistične zveze, mladinske organizacije in Rdečega križa ter se dogovorili za potek akcije. Na seji so dodali, da bo splošen popis prebivalstva, ki bo spomladi prihodnjega leta, lahko dal še posebno uporabne podatke, saj je akcija dolgoročnega značaja.

Odbor je obravnaval tudi kadrovanje v krajevnih organizacijah SZDL. Znano je, da več krajevnih organi-

zacij slabo ali pa skorajda ne deluje, ker jih vodijo premalo prizadevni ljudje. Obravnavali so še delovanje organizacij Rdečega križa, ki se ukvarjajo s podobnimi težavami.

OB ANKETI OBČINSKEGA KOMITEJA ZK

Nakladanje na ista pleča

Še vedno delamo tako, da nalagamo tistim, ki že vlečejo, drugi pa se držijo ob strani

Tako rekoč ob vsaki primerni priložnosti kaj radi prisegamo, na naš samoupravni socializem, prehitro pa pozabljamo na delež, ki ga ta cilj zahteva od vsakega posameznika. Kako bi se sicer moglo dogajati, da pri družbenih odločitvah sodelujejo vedno isti posamezniki, da se na sestankih srečujejo tisti ljudje ne glede na to, kdo jih je sklical da imajo nekateri po 5, 6 pa tudi 11 družbenih zadolžitev, drugi pa nobene.

Do zanimivih podatkov je prišel občinski komitej ZK, ki je s pomočjo posebne anke-

Frančiška Tratar z vnučkinjo

98 let Frančiške Tratar

Kljub visoki starosti še redno brez naočnikov prebira Dolenjski list, na katerega je naročena že, odkar izhaja

Ko sem te dni obiskal znance v vasi Slepšek pri Mokronogu, sem se nadvse začudil, ko sem videl, kako stara ženica Frančiška Tratar prebiva svoj časopis — Dolenjski list kar brez naočnikov. Povedala je, da je nanj naročena že, odkar izhaja. Povprašal sem jo, kako živi, in je odgovorila, da je kar zadovoljna, čeravno je že enajsto leto v postelji. Pred toliko leti si je zlomila nogo in od takrat ne more več hoditi.

Baštetova mama, kot ji pravijo po domače, je včeraj praznovala visok jubilej — 98. leto starosti. Njena življenjska pot prav gotovo ni bila posuta z rožicami.

Do kruha je spravil pet sinov in dve hčerki. Z žalostjo se spominja sina Tone, ki so ga 1942 ustrelili italijanski fašisti, povrh vsega pa še požgali domačijo. Ponosna je na svoji hčerki in sinove, ki jo pogosto obiskujejo. Najraje pa ima malo vnučkinjo, ki ji krajša čas.

Ob lepem jubileju ji iz srca čestitamo!

ALOJZ ŽUZEK

»Pozornost« do potnikov

Z razmahom motorizacije železnica izgublja potnike, toda očitno se dovolj ne potrudijo, da bi jih z boljimi uslugami zadržala kar največ. S kakimi 40 podpisi opremljeno pismo so 12. avgusta poslali prebivalci krajevnih skupnosti Velika Loka, v katerem so prosili vodstvo podjetja, naj bi popoldanski motorni vlak ustavljali tudi na Veliki Loki tako kot nekdanj, toda do konca prejšnjega tedna jim nihče niti odgovoril ni. Vlak vozi zdaj 16 km brez postanka in se ne ozira na mnoge delavce, ki se vozijo na delo v Ljubljano.

TREBANJSKE IVERI

- **KONČNO GRADITEV BLOKA** — Po dolgotrajnem čakanju in obljubljanju so vendarle začeli graditi blok, kjer bodo stanovanja za nekdanje udeležence NOB. Delo je prevzelo gradbeno-opekarsko podjetje Mirna, ki še podira staro župnijsko stavbo v bližini cerkve. V pritličju bloka bodo poslovni prostori, zgoraj pa stanovanja.
- **SE PARKIRISCE PRI BAZENU** — Podjetje KREMEN, ki pri Zabrdju kopije kvarcit, je začelo prazniti zasute bazene. Krajevna skupnost Mirna se je s podjetjem dogovorila, da odpadni pesek vozijo h kopalnici pod mirnenskim gradom, kjer bodo uredili večje parkirne prostore. Ob kopalni sezoni se je že dogajalo, da niso imeli obiskovalci kje pustiti svojih vozil.
- **VODA DO SV. HELENE** — Krajevna skupnost pripravlja načrt za napeljavo vodovoda do Sv. Helene. Pomanjkanje vode je bilo že od nekdanj problem tega kraja. Če bodo prebivalci in lastniki grobov na tamkajšnjem kopalnišču razumeli potrebe in prispevali svoj delež, bo tekoča voda pritekla že letos.
- **LEPSA GOSTILNA »NOVAK«** — Gostilničarka Francka Novak je preuredila hišo: napeljala centralno kurjavo, obnovila fasado in popeljala notranjost lokala.
- **NOVE HIŠE** — Novo naselje na Mirni — pod Rojami — že dobiva obrise. Trenutno gradijo

zasebniki kakih deset enodružinskih hišic, ki bodo po večini že letos pod streho.

■ **ODLOV V POTOKU ZABRCA** — Mirnenski pododbor ribiške družine heroja Maroka iz Sevnice je sklenil poloviti potokne postvri v potoku Zabrca. Postvri so že toliko, da jim je življenjski prostor postal premajhen. Odlovljene ribe bodo ribiči vložili v gornji predel rečice Mirne, v odlovljeno Zabrco pa spomladi spet vložili zarod potoknih postvri. Upajo, da bodo s kolobarjenjem ponovno dosegli, da bo Mirna polna rib, kot je bila nekoč. Ribiška družina ima od regulacije Mirne dokajšnjo škodo in jo hoče z vlaganji popraviti.

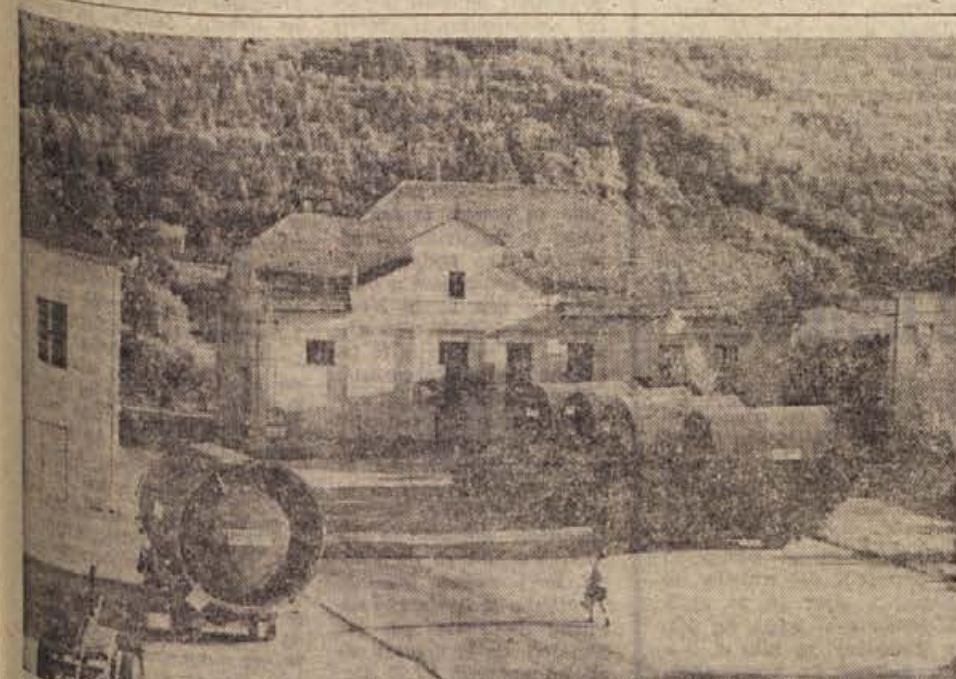
■ **OB VRTICKE** — Destilacija Dana je objavila razglas, s katerim opozarja najemnike vrtičkov na Devcrah, naj ne začno z jesensko setvijo, ker bo tam zgrajena novo skladišče. Vrtičkarji se sprašujejo, če bodo kje dobili drugo zemljišče.

■ **PRODAJA ODPADNEGA LESA** — Tovarna šivalnih strojev sporoča, da prodaja odpadni les od zabojev, v katerih so bili šivalni stroji. Prodaja je zelo ugodna, saj stane vos takih zabojev le borih 10 dinarjev.

■ **NOV TLAK** — Tovarna DANA ureja nov tlak z asfaltno podlago na tovarniškem dvorišču. Stara betonska podlaga je namreč že dotrajala.

D. P.

TREBANJSKE NOVICE

Vsokdanji prizor na dvorišču pred staro osnovno šolo: tovornjaki, naloženi s cestnami iz Kemoopreme, so pripravljeni za pot. Zlasti ob sobotah in nedeljah je tu polno kamionov, ki čakajo na ponedeljek, ko jim je avtomobilska cesta spet odprta. (Foto: J. Kržič)

M. L.

Ob 500-letnici Velikih Lašč

Domače gospodinjice so bile za Lašče bolj nevarne kot požigalsko, morilsko in tatinsko razpoloženi Turki - Nove, sedanje Lašče so začeli graditi po turškem napadu leta 1469

Justino Jagodič, ki raziskuje zgodovino Velikih Lašč, sem zaprosil, naj pove na kratko zgodovino tega naselja, ki bo v teh dneh praznovalo 500-letnico obstoja. Prislunhimo ji.

Ze za časa Rimljanov je bila v bližini Velikih Lašč naselbina Villa Lasis. S tega območja so se po pogodbi z Obri, sklenjeni 1. aprila 568, umaknili Longobardi v Furlanijo.

Prazno zemljo so okoli leta 580 posedli Slovenci; ti so se umikali pred Obri, ki so ostali na današnjem Madžarskem. Slovenci so šli po stranskih rimskih poteh in z novomeške strani preko Grosuplje prišli v Dobropolje in okolico današnjih Velikih Lašč.

Zanimivo je, da so se naselili v bližini gradišča iz rimske in predrimske dobe, kjer je bila zemlja že obdelana. Lastniki te zemlje so bili gospodje Višnjegorski - takrat še ni bilo grofov - in en izmed njih, Dietrik, je leta 1145 podaril tedanje Lašče stiškega samostanu »za blagor duše svoje in rodu svojega«. Stiški samostan je bil ustanovljen leta 1136. Višnjegorski gospodje, predniki sv. Hame, so bili Korošci, Slovenci, saj je bilo enemu ime Svatopolk.

Tedanje stare Lašče so stale v bližini sedanjih oziroma kakor pravimo danes tistemu kraju: »Na seliha. Tu mimo je vodila stara rimska cesta,

po kateri so leta 1469 pridivali Turki in Lašče požgali. Takoj nato so začeli domačini graditi nove Lašče, katerih 500-letnico bomo v teh dneh praznovali. Postavili so jih v globoki kotanji »Sčitas« v varstvu stoletnih hrastov, ki so sicer dandanes zaščiteni, a so jih kljub temu posekali. Nove Lašče so bile odmaknjene od nevarne rimske ceste, v bližini pa so imeli tudi studenec »Trna.

— Lašče praznujejo letos 500-letnico naselja, Kočevje pa bo prihodnje leto praznovalo 500-letnico mesta. Sta ta dva dogodka v zvezi?

— Sta. Zaradi turškega vpada 1469 je dobilo Kočevje mestne pravice, da si je lahko postavilo obzidje in zavarovalo pred Turki. Isto leto so začeli graditi tudi obzidje okoli cerkvice po vaseh, da so se imeli ljudje kam zatekati, če so prišli Turki. Takrat nekako je bil po naročilu stiškega samostana zgrajen zid tudi okoli cerkvice v Laščah.

— Je še kaj zanimivega iz zgodovine Lašč?

— Vse do leta 1913 so bile Lašče le neznatna vas, takrat pa so bile proglašene za trg. Če ne bi imeli Levstika in Stritarja, Velike Lašče še danes ne bi veliko pomenile. Lašče so namreč po turškem napadu 1469 še trikrat pogorele. Zenske so bile že takrat tako pripravne, da so na podstrešju lesenih hišic spravljale pepel, v katerem je bila še tleča žerjavica.

JOZE PRIMC

Justina Jagodič je 19. septembra zvečer, ko se je začelo praznovanje 500-letnice Velikih Lašč, predavala v prosvetnem domu o zgodovini tega naselja (Foto: Jože Primc)

Obeti za asfalt proti Planini

Da bi olajšali prevoz delavcev z območja Kozjanskega, bodo asfaltirali cesto Sevnica - Planina - Črnlica, od tam naprej proti Sentjurju pa je že modernizirana. Načrte bodo pripravili do marca prihodnjega leta, v tem času pa bodo poskušali zbrati potrebni denar. O tem so govorili ob zadnjem obisku predsednika republiške skupščine dr. Jožeta Brleja, ki je obiskal Kozjansko in se s predstavniki občin posvetoval, kako bi kar najbolj učinkovito in hitro pomagali temu predelu Slovenije.

Vsak četrtek

DOLENJSKI LIST

HITRO, KVALITETNO IN POCENI

- vam nudimo v servisu in obratu:
- servisne preglede in popravila vozil v garancijski dobi: **ZASTAVA, RENAULT, TAM**
 - vsa večja in generalna popravila osebnih vozil: **ZASTAVA, RENAULT IN TOVORNIH VOZIL**

Cenjene stranke obveščamo, da imamo nov, kvaliteten, hiter in poceni postopek za

SPODNJO ZAŠČITO AVTOMOBILOV

Zaščito opravimo v enem dnevu, tako da lahko vozilo še istega dne odpeljete.

Cene za spodnji premaz vozila:
Z-750, Z-850, R-4, R-8 in Skoda 1000: — 150,00 din
Z-1300, Z-124, Z-125, R-10, R-16 itd.: — 200,00 din

PRIPOROČAMO SE ZA NAROČILA! Telefon: (068) 21-243

HOBBY GUMA

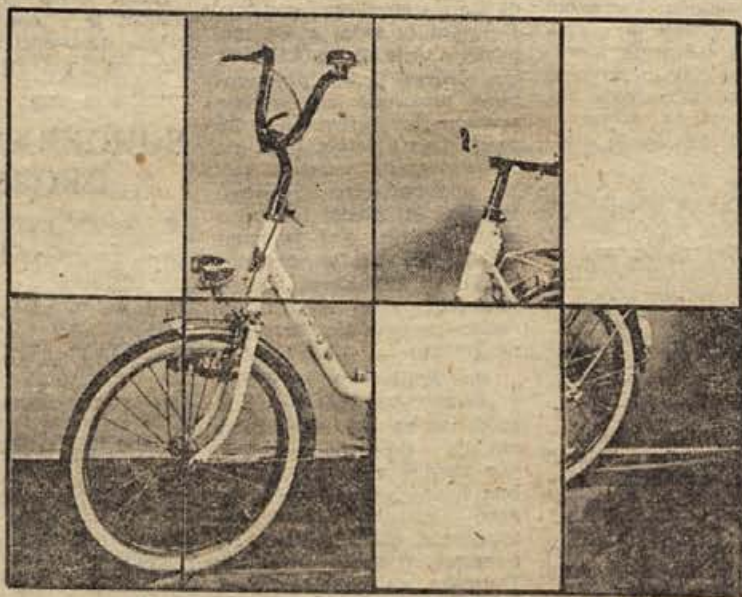
nagrajuje brez žrebanja

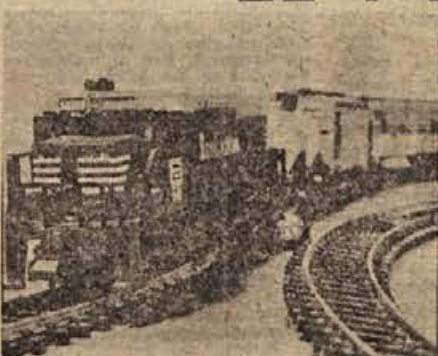
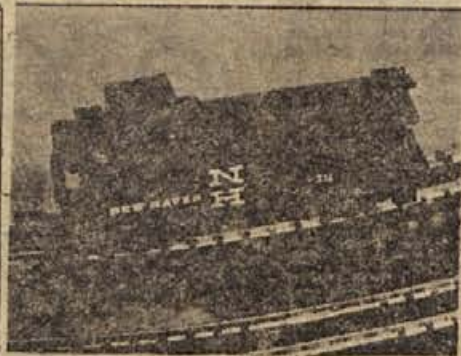
HOBBY GUMA PRESENEČA

V nagradni igri **HOBBYGUMA** si sam izbereš in izžrebaš nagrado, zato naj postane **HOBBYGUMA-TVOJA GUMA**. Sličico, ki jo najdeš v vsaki vrečki **HOBBYGUME**, nalepi na ustrezno mesto v albumu, katerega dobiš prav tako pri trgovcu.

Ko je slika sestavljena jo pošlji na naslov, ki ga imaš v albumu in nagrada, katero si izbral, je brez žrebanja tvoja. Prepričaj se, da je **HOBBYGUMA** res **TVOJA GUMA!**

ŽE V PRODAJI

izberi si nagrado

HOBBY GUME

München, Freising, Derendingen (Tübingen) in Reutlingen - glavne postaje štiridnevne strokovne ekskurzije slovenskih knjižničarjev v Nemčiji - Želja, da bi videli brižinske spomenike, se ni izpolnila

Ne vem, katero pot v Nemčijo je izbral Primož Trubar, ko je moral pred več kot štiristo leti zaradi pregorelega luteranstva zapustiti Kranjsko, prepričan pa sem, da smo se mi, v dvajsetem stoletju živeči njegovi rojaki, peljali po eni najslavnejših in hkrati najvišjih alpskih cest — prek Grossglocknerja, ki je s svojimi 3789 metri vsaj za glavo višji od našega Triglava. In takoj sem slišal pripombo, da se je naša pot splačala, čeprav na naslednjih tisoč kilometrov, ki so nas čakali na potovanju po južni Nemčiji, ni česar več ne doživimo. Strah pred tem, da bi se »moral« zadovoljiti z ogledom Grossglocknerja, ki je bil popolnoma odveč. Strokovna ekskurzija slovenskih knjižničarjev, ki so jo organizirali bibliotekarji iz Kranja in se ji je pridružilo pet Dolenjcev — štiri knjižničarke in podpisani, je bila namreč tako zamišljena, da bo v vsakem mestu po obveznem ogledu knjižnic še dovolj časa tudi za posamične izlete v neznanu (za nakupi in podobno). In izkazalo se je, da je tako še najbolj prav.

15 km od brižinskih spomenikov

V Münchnu, ki je že nekaj mesecev ves prekopan in se sredi uličnih ograj še dober poznavalec mesta težko znajde, smo se nastanili v internacionalnem hotelu Tannenbaum (po naše Jelka) na Herzog Wilhelmsstrasse. Ena njegovih zanimivosti je tudi ta, da ima na pročelju vzdano jugoslovansko zastavo. Receptor je bil tako ljuboz in nam je razdelil prospekte s hotelom in naslovom. »Če bi zašil, se spomnite na tole,« je dejal.

Najbrž bi mi bilo zelo žal, če ne bi v Münchnu videl vsaj dveh zgradb: slovište pivnice Hofbräuhaus, po kateri se imenuje tudi ulica, in mestne knjižnice (Bayerische Stadtbibliothek) na Ludwigsstrasse.

Hofbräuhaus — tako zadržujejo — je osrednje münchensko shajališče — ali

bolje zatekališče. Velika starinska hiša v dveh nadstropjih sprejme vsak večer nekaj tisoč gostov. Ko sedete za preprosto kmečko mizo in čakate, da vam natakarica v narodni noši prinese naročeni vrč bavarskega piva, vas prijetno preseneti ta ali oni član enega od osmih orkestrrov in vam (samo vam) na uho zalgrna na violino tako romantično melodijo, da precej pozabite na tistih nekaj mark, ki jih potem natakarica z nasmeškom dobi od vas za pijačo in prigrizek. Pozabili boste tudi, da sedite pravzaprav v zgodovinski hiši, kjer se je pred tremi desetletji in pol borih petnajst minut odločalo o usodi milijonov ljudi po vsem svetu. Prav v tej hiši so namreč poskušili ubiti Hitlerja, ko je govoril na nacističnem zborovanju. Iz dvorane pa je odšel četrtr ure prej, preden je eksplodirala tempirana bomba...

Deželna Bayerische Stadtbibliothek, ustanovljena 1843, ima 3 milijone knjig, rokopisni oddelek in čitalnico s 500 sedeži. To bi bila približna označitev ustanove, ki zavzame prostore velike, nalašč za potrebe knjižničarstva sezidane palače. Iz deželnega proračuna dobi vsako leto samo (!) dva milijona mark za nabavo novih knjig, potožili pa so, da so

Vhod v deželno knjižnico v Münchnu. V njej pravkar urejajo rokopisni oddelek, kjer bodo eno najbolj častnih mest zasedli brižinski spomeniki. V več nemških mestih smo videli zidarske odre okrog kulturnih ustanov in to je bil znak, da vlagajo precej denarja v kulturo.

»Iz tega keliha je pil vaš Primož Trubar,« je s ponosom dejal pastor Döttling, sedanjí Trubarjev naslednik v evangelijski cerkvi v Derendingenu. Döttling je že nekajkrat obiskal Trubarjev rojstni kraj.

to skromni denarji. Ko smo to slišali, se nam je milo storilo ob takem »uboštvi«, ko pa dobijo naše knjižnice celo po nekaj starih stotisočakov za take namene. Tudi za bralce je tam »hudo«: na

listek napiše naslov knjige in ga spusti v nabiralnik, naslednje jutro pa ga knjiga že čaka pri oddajnem okencu. In kar je najbolj »nerazumljivo«: ko knjigo vrne, ga nihče ne terja za izposojnino. Branje knjig je v večini nemških knjižnic brezplačno.

Ko smo si to knjižnico, ki hrani poleg nemških, italijanskih in vseh mogočih drugih knjig tudi slovenske in hrvaške knjige, dodobra (beri površno) ogledali, smo želeli, naj nam pokažejo še brižinske spomenike, češ da so nas tudi v šoli učili, da jih tu hranijo. »Zelo rad bi vas popeljal tja,« je dejal vodnik, »a, žal, ne morem. Ti rokopisi so hkrati z drugimi rokopisi vred v nekem kraju 15 km od tod. V knjižnico jih bomo prepeljali, ko bomo uredili rokopisni oddelek.« Tega, ali bi nam Nemci hoteli brižinske spomenike vrniti, ker so živa priča naše kulture in pismenstva, pa si vodnika nismo upali vprašati.

61 mrkih freisingških škofov

V Freisingu, ki zdaj niti škofije nima več, smo se pripeljali okoli opoldne. Avtobus se je komaj zrinil skozi ozka vrata pred dvoriščem katedrale z dvema zvonikoma.

Razen vsakdanjega bogoslužja — videli smo tudi vabilo za slovensko mašo — se v cerkvi ne dogaja nič posebnega. Tam stoji kot spomenik zgodovine in mrtvega razkošja, tistih, ki so pred stoletji delili pravico do notranjosti današnje Slovenije in še dlje, zdaj ni več. Na zamračenem hodniku so ostali portreti: mrki obrazi 61 freisingških škofov (od sv. Corbiniana, ki je živel v 8. stoletju, do Jacoba Cornabusa, zadnjega škofa, ki je umrl leta 1805). Seveda je danes celoten, z zidom ograjen prostor nekdanje škofije ena sama paša za oči, prostor za ponavljanje zgodovinskih letnic in dogodkov.

Obiskovalec pa ne sme zamuditi obiska v knjižnici, ki se drži cerkve. To je ena sama zakladnica starih knjig v latinskem in nemškem jeziku, tiskanih še v Gutenbergovih časih. Prav v tej knjižnici so odkrili okoli 1000 let star rokopis, v nekem čudnem jeziku napisane molitve, prav tisti rokopis, na katerega smo Slovenci tako zelo ponosni in ki smo ga mi med obiskom v Münchnu zaman želeli videti. Po Freisingu — Brižinju je dobil rokopis tudi ime: brižinski spomeniki.

Freisingška knjižnica hrani še okoli 70.000 knjig in 300 rokopisov. Veliko rokopisov so prepeljali v München in zadržujejo, da je vsak münchenski rokopis pravzaprav iz Freisinga.

Iskali smo Trubarjev grob

Pokrajina, ki si jo je bil Trubar po izgnanstvu izbral za drugo domovino, je s polji med nizkimi poraslimi griči na las podobna Dolenjski, in reka Neckar, ki teče skozi slikovito univerzitetno mesto Tübingen, je skoraj sestra Krki, tudi počasna je tako.

Ob zidu evangelijske cerkve v Derendingenu, ki je dandanes nekakšno tübingensko predmestje, je pokopan Primož Trubar, pisec prve slovenske knjige, na plošči v notranjščini cerkve pa vpisan kot eden od pastorej, ki so v tej cerkvi opravljali protestantsko bogoslužje.

Nad mestom, kjer boja trohnilo kosti »prekrščevalca z Raščice« na Dolenjskem je velik črn železen križ. Ohranili pa so Trubarjev nagrobnik. Vzidan je v steno v notranjščini cerkve. Latinski verzli sredi baročno okrašenega spomenika povečujejo »Primusovo« ime.

V Derendingenu nas je prijazno sprejel pastor Döttling. Ponosno je povedal, da je bil že nekajkrat v Trubarjevi domovini, na Raščici in v Ljubljani, in da se zavzema za to, da spomin na Trubarja ne bi obledel. Trubarjevo osebnost je v več nadaljevanjih osvetlil v cerkvenem glasilu, ki ga izdaja za Württemberg. V omari hrani več knjig slovenskih protestantskih piscev, med drugim je prinesel iz Slovenije tudi faksimili-

rano izdajo Dalmatinove »Biblije«.

Prijetno nas je presenetil, ko nam je pokazal Trubarjev kelih: zlato posodo, ki jo je Trubar uporabljal pri cerkvenem obredu. »Tole,« je rekel Döttling, »je res čistega zlata vredno.«

Iskali smo Trubarjev grob, pa ga nismo našli, našli pa smo Trubarjevega naslednika.

Reutlingen - sanje knjižničariev

Vrhunec te strokovne ekskurzije je bil v Reutlingenu, mestu, ki leži nekaj kilometrov stran od avtomobilske ceste proti Stuttgartu. Našo pozornost je vzbudil EKZ center — zvezna knjižničarska ustanova, ki smo jo potem tudi obiskali.

Sprejel nas je eden od šefov. Dobrodošlico nam je zaželel ob prigrizku in brž povedal, da je zelo počaščen z našim obiskom, saj tolikšne skupine iz Jugoslavije (36 ljudi) še ni sprejel. Ta šef — predstavil se nam ni — nam je natresel najprej nekaj podatkov o tem centru, ki ga pozna vsaka knjižnica v Nemčiji. Dejal je, da v njej vežejo knjige, izdelujejo vse vrste predalov za kartotečne liste in najrazličnejše druge pripomočke, ki jih potrebujejo knjižnice.

EKZ so ustanovile vse nemške dežele, ustanovitelji pa so tudi posamezna mesta in celo knjižnice. Iz tiskarn pridejo sem knjige v polah, v tem centru pa jih uvežejo, ovijejo v folije, da jim tako podaljšajo življenjsko dobo, jih opremijo z knjižnimi listki in pošljejo v knjižnice. Na leto uvežejo 900.000 knjig.

Marsikateremu knjižničarju iz naše ekskurzije se je ob pogledu prostorov, ki so nam jih potem pokazali in pojasnili, kaj se dela v njih, potožilo ob misli, kako malomarno, včasih docela nekulturno ravnajo premmogi s knjigami pri nas. Tu pa, je lahko razmišljal dalje, ravna s knjigami kot s punčico v očesu: že kjer ji dajejo ovitek, je čutili kulturne odnos, da o knjižnicah, o prostoru, kjer knjigo ponudijo bralcu — in to znajo — sploh ne govorimo. Vsaj udeleženci te ekskurzije mi bodo lahko pritrtili, da našim knjižnicam še marsikaj manjka — predvsem pa denar.

IVAN ZORAN

Križ na zunanji steni derendingenske evangelijske cerkve označuje mesto, kjer naj bi bil Trubarjev grob. Kje je zadnje Trubarjevo počivališče, ne vedo natančno.

Sprejem v Reutlingenu je bil nadvse pristrčen, obisk v tamkajšnjem EKZ centru pa poučen in brzkone enkratno doživetje.

Pridružite se
modernim ljudem,
ki pijejo
CYNAR

ZŽTP

TRANSPORTNO PODJETJE
LJUBLJANA
MOŠE PIJADA 39 — LJUBLJANA

sprejme

v triletno železniško prometno-transportno šolo v Mariboru 30 UCENCEV za prometno-transportne delavce

SPREVEDNIKE IN SKLADIŠČNIKE

Za sprejem v šolo se lahko prijavijo tudi kandidati z nepopolno osnovno šolo, vendar najmanj s šestimi razredi osnovne šole. Stanovanje in hrana sta priskrbljena v internatu šole.

Vsi slušatelji šole so obenem študenti Transportnega podjetja Ljubljana.

Slušatelji, ki končajo šolanje s prav dobrim in odličnim uspehom, bodo lahko nadaljevali šolanje na železniški prometni šoli v Ljubljani.

Prijave pošljite najkasneje do 30. septembra 1970 na naslov:

TRANSPORTNO PODJETJE LJUBLJANA
splošni sektor
Moše Pijada 39 — Ljubljana

JABOLKA IN KROMPIR!

TRGOVSKO PODJETJE
DOLENJKA

obvešča

cenjene potrošnike, da v prodajalnah SAMO-POSTREŽBA in SPECERIJA na Glavnem trgu ter MARKETU v Bršlinu in na Cesti herojev že sprejemajo naročila za ozimnico:

- JABOLKA — kvalitetna plantažna: jonatan, zlati in rdeči delišiš in druge
- KROMPIR — cvetnik in igor

CENE SO KONKURENČNE! KOLIČINE NAD 100 kg DOSTAVLJAMO NA DOM!

PRIVOŠČITE SI
TO ZADOVOLJSTVO!

Laško pivo

AVTO-MOTO DRUŠTVO SEVNICA

razpisuje
prodajo naslednjih osnovnih sredstev:

TOVORNI AVTO TAM 4500,
motor generalno popravljen. Izključna cena 40.000 din.

OSEBNI AVTO ZASTAVA 750,
letnik 1968. Izključna cena 5.000 din.

Prodaja obeh vozil bo 2. 10. 1970 ob 9. uri pred delavnico AMD za družbeni sektor, uro kasneje pa za zasebni sektor.

Ogled vozil možen v delavnici AMD Sevnica.

AVTO-MOTO DRUŠTVO SEVNICA

razpisuje
prosto delovno mesto

AVTOMEHANIKA

Poleg splošnih pogojev mora biti kandidat KV avtomehaničar, prost vojaščine. Vloge z dokazili o strokovnosti pošljite do 30. 9. 1970 na naslov: Avto-moto društvo Sevnica. Nastop službe možen takoj.

OSNOVNA ŠOLA BRUSNICE

razpisuje prosta
delovna mesta za:

2 UČITELJA

za razredni pouk
za nedoločen čas na po-
družnici Gabrje

RAČUNOVODJO (tajnika)

na šoli Brusnice.

Pogoji: srednja izobra-
žba.

ZDRAVSTVENI DOM NOVO MESTO

razpisuje

LICITACIJO za odprodajo naslednjih osnov-
nih sredstev:

avto kombi IMV
avto Fiat 750
radio aparat

Licitacija bo 30. septembra ob 8. uri za druž-
beni in ob 9. uri za zasebni sektor — pred
Zdravstvenim domom v Novem mestu, Jen-
kova 1.

Hermelika

DOLENJSKI LIST ●
VESTNIK ● NOVI TEDNIK
● GLAS
IN 10 RADIJSKIH POSTAJ

SKUPNI
REKLAMNI
PROGRAM

Zaradi tipizacije

voznega parka

proda

AVTO-MOTO
DRUŠTVO BREZICE

osebni avtomobil
znamke Zastava 750
letnik 1967.

Licitacija bo v četrtek,
1. oktobra, ob 15 uri
pred pisarno AMD Bre-
žice — Cesta prvobor-
cev 24.

Zdravstvena šola Novo mesto

potrebuje
za svojo uslužbenko —
medicinsko sestro

enosobno
neopremljeno
stanovanje
v Novem mestu

V poštev pride tudi ne-
opremljena soba.

MERCATOR

Ljubljana — poslovna
enota
TRGOPROMET,
Kočevje

razpisuje

javno licitacijo
za prodajo osnovnega
sredstva

tovornega avtomobila
SCEPEL 420
letnik 1960.

Licitacija za družbeni
sektor bo 26. septem-
bra od 7. do 9. ure, za
zasebni pa od 9. do
11. ure v prostorih
uprave podjetja v Ko-
čevju, na Ljubljanski c.
št. 18.

RAZPIS ZA PREMIKAČE

Komisija za delovna razmerja pri
POSTAJI LJUBLJANA-MOSTE

razpisuje

20 prostih delovnih mest za postajne
delavce — premikače

za delo pri premiku na postaji Ljubljana-Moste

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati iz-
polnjevati še naslednje pogoje:

1. dokončana osemletka
2. starost najmanj 18 let
3. zdravstvena sposobnost

Prošnje sprejema komisija za delovna raz-
merja pri delovni enoti železniške postaje
Ljubljana-Moste do izpolnitve delovnih
mest.

Agraria

BREZICE

STE V ZADREGI ZA DARILO?

Sopek nageljčkov ali vrtnic je primerno da-
rilo za vsako priložnost — Naša dnevna
proizvodnja je več tisoč cvetov v 6 bar-
vah — Zahtevajte v najbližnji cvetličarni

nageljčke ali vrtnice
iz vrtnarije Čatež

PRI VARČEVANJU DEVIZ VEČJE UGODNOSTI!

- Vaši prihranki, devize doma niso na varnem. Na deviznem računu pri DOLENJSKI BANKI IN HRANILNICI pa se jim ne more kaj zgoditi. Se več, dobili boste obresti!
- Pred potovanjem ali pred odhodom na delo v inozemstvo ne pozabite odpreti devizni račun, na katerega boste vlagali svoje prihranke.
- Devizni račun lahko odprete tudi s pismom iz inozemstva.
- Prihranke na deviznem računu lahko namensko varčujete za novo hišo, stanovanje in drugo.
- Za denar na deviznih računih in njegovo prosto uporabo jamči država.
- Dvigi in pologi ter nakazila deviz so mogoči v vsakem času v neomejenem znesku.
- S prihranki na vašem deviznem računu lahko razpolagajo tudi vaši najbližji sorodniki, če jih pooblastite.

UGODNE OBRETI: brez odpovednega roka 5% v devizah in 1% v dinarjih;
z odpovednim rokom nad 12 mesecev 7% v devizah;
z odpovednim rokom nad 24 mesecev 7% v devizah in 0,5% v dinarjih.

TAJNOST DEVIZNIH RAČUNOV JE ZAJAMČENA PO ZAKONU.

DOLENJSKA BANKA IN HRANILNICA NOVO MESTO

s podružnico v Krškem in ekspoziturama
v Metliki in Trebnjem.

